

شرح بیماری:

سرطان پروستات معمولاً در مراحل اولیه، نشانه ای ندارد. بیشتر مردان تا زمانی که آزمایشات پزشکی انجام ندهند، اصلاً متوجه آن نمی شوند.

مشکلی که فرد را متوجه این بیماری می کند، مشکلات ادراری است. البته این دسته از مشکلات در بیماری بزرگ شدن پروستات در مردان سالمند نیز مشاهده می شود.

اگر موارد زیر را مشاهده کردید، حتماً به پزشک مراجعه کنید:

مشکلات ادراری، مانند: عدم توانایی ادرار کرد، سختی در شروع یا توقف جریان ادرار، تکرر ادرار به خصوص در شب، داشتن درد یا سوزش در هنگام ادرار کردن.

مشکل نعوظ آلت تناسلی، وجود خون در ادرار یا مایع منی.

درد عمیق و مکرر در پایین کمر، شکم، ران یا لگن، درد در استخوان

علل شایع و عوامل خطر:

این سرطان هنگامی رخ می دهد که برخی جهش های ژنتیکی منجر به رشد و تقسیم بدون قاعده سلول های پروستات می شوند. این تقسیم سلولی غیر طبیعی در نهایت منجر به ایجاد توموری می شود که می تواند رشد کند و به بافت های اطراف یا دیگر نواحی بدن نیز گسترش یابد.

متخصصان علت اصلی ابتلا به این سرطان را نمی دانند اما بر این باورند که سن، سابقه خانوادگی (ژنتیک)، نژاد (سیاهپوستان) و چاقی بر ابتلا به این سرطان موثر هستند.

عوارض احتمالی:

گسترش سرطان: احتمال گسترش سرطان به دیگر نقاط بدن از جمله مثانه، دستگاه لنفی، استخوان و دیگر اندام ها وجود دارد.

بی اختیاری ادرار: هم سرطان پروستات و هم روش های

سرطان پروستات رشد غیرطبیعی و خارج از کنترل سلول های غده پروستات مردان است. پروستات درست زیر مثانه قرار گرفته و بخشی از مایع منی را می سازد. در مردان جوان، غده پروستات اندازه یک گردو است. با بالا رفتن سن، اندازه پروستات بزرگتر می شود.

سرطان پروستات در مردان بالای 65 سال رایج است. معمولاً به آرامی رشد می کند و سال ها طول می کشد تا به اندازه ای بزرگ شود که علائمی نشان دهد. همانند دیگر سرطان ها، اگر زود تشخیص داده شود، قابل درمان است.

اغلب سرطان های پروستاتی که پخش نشده اند، قابل درمان هستند. دلیل مرگ و میر در اکثر مردان مسنی که مبتلا به سرطان پروستات می باشند، عواملی غیر از سرطان می باشد.

مراحل سرطان پروستات:

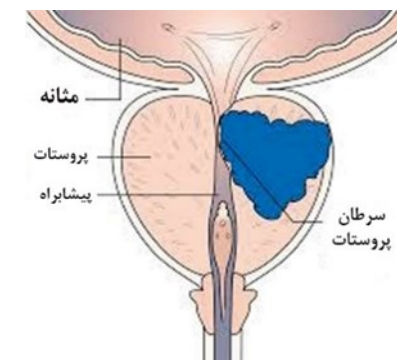
مرحله اول: در این مرحله سرطان پیشرفت چندانی نکرده است و تنها ناحیه بسیار کوچکی از پروستات را درگیر کرده است و سلول های سرطانی حالت تهاجمی ندارند.

مرحله دوم: سرطان در این مرحله همچنان پیشرفت چندانی نکرده است اما سلول های سرطانی در این مرحله حالت تهاجمی پیدا می کنند. در این مرحله سرطان کم کم شروع به رشد کرده و امکان دارد که هر دو غده سمت غده پروستات را درگیر کند.

مرحله سوم: سرطان در این مرحله به خارج از کیسه های منی و سایر بافت های مجاور گسترش پیدا می کند.

مرحله چهارم: در این مرحله سرطان به دیگر اندام های داخلی مانند مثانه، گره های لنفاوی، استخوان ها، ریه ها و دیگر اندام ها گسترش پیدا می کند.

علائم:

مرکز آموزشی درمانی امین اصفهان

سرطان پروستات

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: 1403

منابع: ClinicalKey, WebMD, Mayo clinic

شیمی درمانی: در صورتی که سرطان به دیگر بخش های بدن گسترش پیدا کرده باشد و بیماری با هورمون درمانی نیز قابل کنترل نباشد از شیمی درمانی استفاده می شود. در این روش سلول های سرطانی از طریق دارویی شیمیایی که به درون رگ شما تزریق می شود از بین می روند.

جراحی: خارج کردن غده پروستات از طریق جراحی. روش های مختلفی برای انجام این جراحی وجود دارد که پزشک بسته به شرایط شما از یکی از آن ها استفاده خواهد کرد.

انجماد: منجمد کردن بافت پروستات برای از بین بردن سلول های سرطانی

شما و پزشکتان ممکن است تصمیم بگیرید برای درمان از جراحی، پرتو درمانی، هورمون درمانی، یا درمان ترکیبی استفاده کنید.

مراقبت:

تا جایی که می توانید در مورد بیماری خود از منابع موثق اطلاعات کسب کنید تا با شناخت کامل تری نسبت به ماهیت بیماری خود قادر به مقابله با آن باشید.

با شخصی که دوست دارید صحبت کنید. با صحبت کردن در مورد احساسات خود با دوستان، افراد خانواده، گروه های حمایتی یا افرادی که این بیماری را با موفقیت پشت سر گذاشته اند احساس بهتری پیدا خواهید کرد. برای انجام کارهای خود از دوستان و آشنایان کمک بگیرید. اهداف قابل دسترس و واقع بینانه برای خود تعیین کنید و به فعالیت جنسی خود ادامه دهید. برای خود وقت بگذارید، به خود اهمیت دهید، خوب غذا بخورید، آرامش خود را حفظ کرده و به اندازه کافی استراحت کنید.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

در صورت مشاهده علائم سرطان پروستات به پزشک مراجعه کنید. در صورت مشاهده دیگر علائم نگران کننده

• در صورتی که پزشک به انتشار سرطان در بدن شما شک کند از دیگر روش های تصویربرداری مانند اسکن استخوان، سونوگرافی، سی.تی.اسکن، ام.آر.آی یا پت اسکن برای تشخیص میزان انتشار سرطان استفاده می کند. بسته به نوع شرایط شما پزشک تشخیص خواهد داد که کدامیک از روش های تصویر برداری برای شما مناسب است.

درمان:

• روش درمانی، به نوع سلول های سرطانی، میزان پیشرفت سرطان، سن، سلامت عمومی بدن و اثر درمان بر بدن شما بستگی دارد.

♦ نظارت و کنترل دائمی: شما باید معاینه منظم جهت اطلاع از تغییرات وضعیت سرطان داشته باشید. همچنین اگر بالای 80 سال سن دارید و یا بیماری جدی مانند بیماری قلبی دارید، ممکن است به انتخاب خودتان، درمانی را در نظر نگیرید و فقط علائم بیماری را کنترل کنید.

• پرتو درمانی داخلی و خارجی: در این روش سلول های سرطانی با استفاده از امواج رادیویی هدف گرفته شده و از بین می روند. در پرتو درمانی خارجی این امواج از خارج بدن بیمار تابانده می شوند ولی در پرتو درمانی داخلی وسیله ای که امواج رادیویی را از خود منتشر می کند درون پروستات شما کار گذاشته می شود. در این روش امواج رادیویی ضعیف در طی مدت زمان طولانی به ناحیه مورد نظر تابیده می شود.

• هورمون درمانی: در این روش درمانی با داروهایی خاص، تولید هورمون تستوسترون در بدن متوقف می شود یا داروها مانع رسیدن هورمون تستوسترون به سلول های سرطانی می شوند. برداشتن بیضه ها نیز یکی دیگر از روش های متوقف کردن تولید تستوسترون می باشد. هورمون تستوسترون خود عاملی محرک برای رشد سلول های سرطانی می باشد.

• درمانی آن می توانند منجر به بی اختیاری ادرار شوند. درمان این عارضه بستگی به نوع و شدت سرطان شما دارد. انواع روش های درمانی برای کنترل این شرایط شامل جراحی، دارو درمانی و استفاده از کاتتر استفاده می شود.

• اختلال در نعوظ: از دیگر عوارض سرطان پروستات اختلال در نعوظ است. این عارضه از طریق جراحی، رادیوتراپی و هورمون درمانی قابل درمان است.

• عوارض پرتو درمانی: ادرار و مدفوع دردناک

• عوارض هورمون درمانی: کاهش میل جنسی، افزایش وزن، اختلال در نعوظ

تشخیص:

• بهتر است که مردان بعد از پنجاه سالگی به صورت دوره ای معاینات مربوط به پروستات را انجام دهند و افرادی که دارای سابقه خانوادگی ابتلا به سرطان پروستات می باشند این معاینات را باید زودتر از 50 سالگی شروع کنند. معاینات و آزمایش های تشخیصی شامل موارد زیر می باشند:

• معاینه فیزیکی: معاینه مقعدی با لمس پروستات به منظور بررسی بافت، اندازه و شکل غده پروستات.

• آزمایش خون: معمول ترین راه تشخیص سرطان پروستات، آزمایش خون پی.اس.ای (PSA) می باشد. میزان بالای پی.اس.ای در خون نشان دهنده سرطان پروستات است. البته این میزان ممکن است نشان دهنده عفونت یا بزرگ شدن غده پروستات نیز باشد.

• تصویربرداری: در صورتی که نتیجه دیگر آزمایش ها نگران کننده باشد، برای بررسی های بیشتر با استفاده از امواج صوتی از غده پروستات تصاویری تهیه می شود.

• نمونه برداری بافت پروستات: اگر میزان پی.اس.ای شما بالا بود، نمونه برداری از پروستات برای تشخیص علت، الزامی است. بخشی از بافت پروستات با استفاده از یک سرنگ نازک جهت آزمایش برداشته می شود